

біженців, на побутовому ґрунті. Нерідкі і такі форми насильства, як торгівля дітьми, залучення до жебрацтва, проституція, економічна експлуатація, позбавлення житла, коштів для існування, зневага потребами й інтересами. Діти є найнезахищенішою і найуразливішою частиною суспільства, повністю залежною від дорослих. Саме з їх провини діти стають жертвами домашнього насильства, опиняються в зонах стихійних і природних катастроф, військових дій тощо. Насильство над дітьми – це широке поняття, яке включає різні види поведінки батьків та опікунів, інших родичів, вчителів, вихователів, будь-яких осіб, які старші або сильніші.

Жертва-дитина теж боїться: втратити родину – навіть таку, як є; боїться зізнатися одному з батьків про жорстоке поводження іншого тощо.

Тож виховання – це не лише слова, а в першу чергу дії, поведінка батьків та найближчого оточення, приклади ставлення один до одного й до дітей тощо. Обидва батьки в рівній мірі відповідальні за життя, здоров'я та безпеку своїх дітей.

Рівень того, наскільки ми поважаємо себе, наскільки достойно поводимо себе в стосунках з партнером і закладає основи світосприйняття, родинного й особистого життя дітей.

Науковий керівник В. В. Кочина

УДК 343.9:343.226

МАРИНА ІВАНІВНА МАРТИНЧУК

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАХИСТ ДІТЕЙ ТА ПІДЛІТКІВ ВІД СЕКСУАЛЬНОГО НАСИЛЬСТВА ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ

Федеральний уряд Німеччини вважає ефективну боротьбу проти сексуального насильства над дітьми та підлітками пріоритетним завданням. З цією метою 16 жовтня 2002 року було підписано коаліційну угоду та розроблено План дій щодо захисту дітей та підлітків від сексуального насильства та експлуатації. «План дій Федерального уряду щодо захисту дітей та неповнолітніх від сексуального насильства та експлуатації» заснований на статті 34 Конвенції ООН про права дитини, в якій держави-учасники зобов'язуються захищати дитину від усіх форм сексуальної експлуатації та сексуального насильства.

Політика федерального уряду спрямована на забезпечення захисту дітей та підлітків від сексуального насильства та на захист жертв сексуального насильства. З цією метою уряд розробив загальну Концепцію, до пріоритетних заходів якої відносяться:

- розвиток кримінально-правового захисту дітей та неповнолітніх;
- посилення профілактики та захисту жертв;
- забезпечення міжнародного кримінального переслідування та співробітництва;

- сприяння створенню мережі закладів з допомоги та порад.

Для постраждалих дітей та неповнолітніх цей план враховує наступні напрями дії:

- дитяча порнографія в Інтернеті;
- сексуально девіантні молоді злочинці,
- захист від жорстокого поводження в організаціях та установах.

Діти є слабкими та залежними членами суспільства. Наслідки злочинів проти них формують все їх життя і завдають шкоди їх гідності. Такі злочини як сексуальне насильство, сексуальний туризм дітей, торгівля дітьми та дитяча порнографія повинні переслідуватися та жорстоко каратися.

Діти та неповнолітні мають свої власні права, які є основними цінностями суспільства і які повинні бути захищені. Держава несе відповідальність за добробут усіх дітей та підлітків і намагається створити умови для їх розвитку та розвитку особистості.

Науковий керівник Г. М. Сорокіна

УДК 343.9:343.226

ЯНА ВОЛОДИМИРІВНА МІРКЕВИЧ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРАВОСУДДЯ ЩОДО НАСИЛЬСТВА

Правоохоронна діяльність будь-якої держави має контролювати випадки насильства в сім'ї. Уряд країни повинен стримувати вчинення насильства за допомогою правових систем, що регулюють осіб та політичні органи влади, включаючи поліцію та військові органи. Загальновідомим фактом є те, що «насильство може бути виправданим, але воно ніколи не буде законним. Ніхто не ставить під сумнів застосування насильства для самозахисту, оскільки зазвичай небезпека не тільки очевидна, а й присутня, і кінець, який виправдовує засоби, негайний».

Насильницькі дії поліції та військових, що не є самообороною, розглядаються як злочин. Але не всі злочини можна вважати насильницькими.

Правосуддя передбачає забезпечення належної ідентифікації правопорушників, встановлення ступеня їх вини та відповідного